

Opmerkelijke ingezonden brief

Recentelijk kreeg ik een aanzienlijke stapel knipsels toegestuurd vanuit Vlaanderen. Het leuke ervan is dat me vooral een blik werd gegund op hoe de Vlaamse kranten in de jaren zestig van de vorige eeuw over de zeezenders schreven. Immers had men zelf, tot op dat moment, slechts één radiostation dat, hoewel zeer kort, vanaf zee actief was. Ik heb het dan over Radio Uilenspiegel, een initiatief van George de Caluwé. Helaas diende de Vlaamse luisteraar zich verder in die periode te richten op de zeezenders, die actief waren voor de Nederlandse en Britse kusten. Gelijk als in Nederland waren er in Vlaanderen volop ingezonden brieven te vinden, waarbij de luisteraars hun ongenoegen uitten over hoe bijvoorbeeld de overheid omging met de zeezenders, de politieke meningen werden beschouwd of gewoon fel protest werd gegeven door een ontevreden lezer, die een artikel in dezelfde publicatie maar niets vond. Naar de laatste categorie neem ik U mee en wel naar een publicatie van 15 februari 1967. Helaas is de naam van de krant, waarin een serie ingezonden brieven stond afgedrukt, niet vernoemd.

Eén van de ingezonden brieven was getiteld 'Chantage', waar een fan van de zeezenders zich volop manifesteerde: 'Ik ben piraat in hart en nieren en het is mijn plicht de verdediging der piratenzenders na uw snode aanval in het nummer van 8 februari op me te nemen.' Verdedigen diende van hoog niveau te zijn, scheen de schrijver van de brief te vinden, want hij vervolgde met: 'Als advocaat van de Beat fleet wil ik U er eerst op wijzen dat de namen van bijna al de Radio London deejays in voornoemd nummer verkeerd waren. Het spijt me, maar Radio London ligt niet ter hoogte van Leeds, daar ligt Radio 270 ter hoogte van Scarborough. Radio London ligt met Caroline en Britain Radio-Radio Dolfijn 4,5 mijl buiten Frinton (Essex).

Humor had de schrijver ook nog want hij vervolgde met: 'Nu wil ik met de glimlach al uw argumenten tegen de Beat fleet in zee gooien: U zegt:

1. De piratenzenders zijn uitsluitend dik betaalde publiciteitsmakers.

I beg your pardon? Hoe verklaart U dan dat, hoewel na 7 uur 's avonds praktisch geen publiciteit meer wordt gemaakt op Caroline, het station toch 24 uur per etmaal in de lucht blijft? En leeft een krant soms ook niet van de publiciteit?

2. Kansloos schijfje!

Datzelfde kansloze schijfje wordt, dan met de nodige vertraging, ook op onze nationale stations gedraaid. Ook omdat het zo kansloos is? Bovendien, niet alle piraten zenden popmuziek uit. Weet U, Britain Radio - zusterstation van Dolfijn - houdt het bij lichtere muziek met hier en daar wat oude toppers. Radio 390 zendt ook geen popmuziek uit. Het station is een doorn in het BBC-oog omdat

het meer 'standing' heeft dan de voornoemde Wilson-praatzender. Radio Scotland slaagt erin de balans tussen populaire en betere muziek in evenwicht te houden. De piraten draaien niet dag in dag uit kansloze schijfjes. Immers, de goude oude (revived 45's, flashbacks) vernietigen uw bewering.'

Zonder het artikel van een week eerder in het bezit te hebben kan de doorsnee lezer, uit de aangehaalde punten, begrijpen wat er zoal in het artikel vernoemd werd als onwaarheid. Ook werd er uitgebreid verhaald over vervalsingen van de hitparades, want de schrijver van de ingezonden brief had nog het een en ander over dit onderwerp toe te voegen: 'Wilt U misschien beweren dat de hitparade van de BBC, van onze nationale radio of van Uw muziekblaadje niet vervalst zijn? Op de piraten gebeurt het echter nooit dat onbestaande plaatjes naar de top kunnen meedingen. In België kan dat wel.'

En dan over de populariteit van de Vlaamse radiostations tegenover die van de zeezenders: 'Luisteren naar de nationale tienerprogramma's? Inderdaad, we hebben een licht tweede programma. Ik nodig U uit om de beluisterbaarheid van dat station in de kuststreek te komen nagaan. Erbarmelijk!' Nee, de nationale zenders zijn niet in staat onze muzieklust te verzadigen. Er zijn vooreerst te weinig tienerprogramma's. Verder zijn de gedraaide platen verouderd en over de deejays zullen we maar zwijgen. Nog dit: In België is er nergens een deejay die een Johnnie Walker van Caroline evenaart. Bovendien is het 'Walker' en niet 'Walter'.'

Klaarblijkelijk had de journalist van het betreffende artikel van 8 februari zich ook niet zo goed ingeleefd op de deejaynamen, daar hij eerder ook al geweest werd op de verkeerde spelling van de namen van de Radio London deejays. Vervolgens ging de brievenschrijver in op de vraag waarom zenders als Radio Luxembourg, de BRT 2 en Brussel Frans de zeezenders na-aapten. Immers in het eerdere artikel werden de piratenzenders als zeer slecht omschreven: 'Als U de piratenzenders heksenketel van de publiciteit noemt, hoe noemt U dan uw krant? Is een regeringsuitzending op de nationale zenders ook geen vorm van publiciteit? Uw krant is tegen de piraatzenders omdat ze bang is publiciteit te verliezen. Immers, binnenkort zendt Radio London Nederlandstalige programma's uit en voor 1968 komt de Galaxy - het schip van Radio London - voor de Nederlandse kust te liggen met programma's uitsluitend voor België en Nederland (vermoedelijk op de 277 meter).

De schrijver van de ingezonden brief klom klaarblijkelijk gemakkelijk in de pen om ook overheidsinstanties aan te schrijven, getuige het volgende: 'Zo zeer als Uw anti beat fleet aanval ongegrond is, zo ook is Wilson's bewijsvoering tegen de

piratenzenders. Een brief, die ik van Wilson - via the Foreign Office - kreeg, bevat enerzijds kinderachtige argumenten en anderzijds leugentaal. Mr. Wilson beloofde ook nog dat de post-master general zo snel mogelijk een legale popzender zou oprichten. Dat is nu zes maanden geleden gesteld. Ik vraag me af wat Wilson en zijn post-master general onder 'haast' verstaan. '

De lezer van de krant was, ondanks dat hij al zijn naam en adres had gegeven, nog niet klaar met de redactie van de krant want hij vervolgde met een zogenaamde 'P.S': 'Wilt U deze brief integraal afdrukken, zo niet gaat uw artikel van 8 februari naar Ronan O'Rahilly (Caroline). Dat zou U ongewenste publiciteit kunnen bezorgen op 'the Sound of the Nation'. Dit is chantage, maar ook wat U in uw artikel schreef was ook niet te netjes. Durft U de waarheid af te drukken?'

De redactie van de publicatie ging, na het plaatsen van de ingezonden brief, met een kwinkslag in op de chantage door te stellen: 'Zoals jullie kunnen zien zijn we gezwicht voor deze chantage. We hebben deze brief volledig gepubliceerd. Toch zijn we opgelucht en gelukkig dat er niet een zware losprijs werd gevraagd. Tenslotte zijn we er nog goedkoop vanaf gekomen.'

Het zou, na de publicatie van de ingezonden brief, nog zo'n 3,5 jaar duren voordat we de schrijver zouden kunnen gaan beluisteren op de radio met een programma waarin veel meer duidelijke inhoud zat dan in de ingezonden brief. We hebben hier namelijk te maken met de uit Zeebrugge afkomstige Albert J. Beirens, die alom bekend werd van ondermeer zijn DX-uitzendingen op Radio Nordsee en Radio Northsea International.